

В. П. Мацько

Козаков Михайло Еммануїлович

КОЗАКОВ Михайло Еммануїлович (Козаков Михаил Эммануилович; 11(23). 08. 1897, ст. Ромодан, нині смт Миргород. р-ну Полтав. обл. – 16. 12. 1954, Москва) – прозаїк, драматург. Закін. Лубен. гімназію (нині Полтав. обл., 1916), навч. на мед. та юрид. ф-тах Університету св. Володимира у Києві (1916–17). Признач. 1919 комісаром праці виконкому Ради робітн. депутатів м. Лубни, водночас працював у місц. г. «Известия», кор. агентства РОСТА. Під час наступу А. Денікіна евакуйов. до м. Казань (нині Татарстан, РФ). Від 1921 – у Петрограді (нині С.-Петербург), де закін. юрид. факультет Університету (1922). Писав рос. мовою. Дебютував оповіданням «Санька» у ж. «Юный пролетарий» (1923). У 1920-і рр. перебував у складі групи «Содружество». У 1930-х рр. – гол. ред. ж. «Литературный современник», співред. г. «Литературный Ленинград». Стиль К. вирізняється метафор. метамовою, за що його неодноразово звинувачували у формалізмі. За сценарієм К. знято фільм «Блискуча кар'єра» (1933, реж. В. Браун, студія «Союзкіно» в Ленінграді, нині С.-Петербург). Написав п'єси «Когда я один» (1934; заборонена 1940 Постановою ЦК РКП(б) як ідеологічно шкідлива), «Чекисты» (1939, поставлено у Ленінгр. театрі драми ім. О. Пушкіна), «Дарья» (1942), «Жаворонок поет» (1943), у співавт. з А. Марієнгофом 1945 – «Остров великих надежд» (поставлено 1951 реж. Г. Товстоноговим у Ленінгр. театрі ім. Ленін. комсомолу), «Золотой обруч» (реж. С. Майоров, Моск. драм. театр) і «Преступление на улице Марата» (Ленінгр. театр ім. В. Комісаржевської; обидві поставлено 1946), «Неистовый Виссарион» (1948). Автор романів «Девять точек» (Ленінград, 1929–39, ч. 1–4; 2-а ред. – «Крушение империи», Москва, 1956, ч. 1–4; українською мовою – К., 1965, перекл. Д. Прикордонного), «Жители этого города» (Москва, 1955).

Основні твори

Попугаево счастье: Сб. рассказов. 1924; Полтора хама: Повесть. 1926; Человечья закутка: Сб. рассказов. 1926; Повесть о карлике Максе. 1926; Мещанин Адамейко: Повесть. 1927; Избранные сочинения: В 4 т. 1929–31; Человек, падающий ниц: Повести и рассказы. 1930; Канал имени Сталина. 1934 (співавт.; усі – Ленінград).

Рекомендована література

1. Виноградов И. Углубление темы: о творчестве М. Козакова. Ленинград, 1934.

Бібліографічний опис:

Козаков Михайло Еммануїлович / В. П. Мацько // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-9211>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).